

ETS 73

KRIMINAALMENETLUSE ÜLEVÕTMISE EUROOPA KONVENTSIOON*

Koostatud 15. mail 1972. a. Strasbourg'is

Käesolevale alla kirjutanud Euroopa Nõukogu liikmesriigid, arvestades Euroopa Nõukogu eesmärki saavutada oma liikmete suurem ühtsus; soovides täiendada kriminaalõiguse valdkonnas juba tehtud tööd, saavutamaks õiglasemaid ja tõhusamaid karistusi; arvestades, et selleks on kasulik vastastikuse usalduse õhkkonnas kindlustada kriminaalmenetluse korraldamine rahvusvahelisel tasandil, vältides eriti pädevuskollisioonidest tekkivat kahju, on kokku leppinud alljärgnevas:

I osa DEFINITSIOONID

Artikkel 1

Käesolevas konventsioonis:

- (a) hõlmab "kuritegu" tegusid, mida käsitletakse kriminaalõiguses, ja tegusid, mida käsitletakse käesoleva konventsiooni lisas 3 loetletud õigusnormides tingimusel, et kui õigusrikkumisega on pädev tegelema haldusorgan, on asjast huvitatud isikul võimalus lasta asi kohtul läbi vaadata;
- (b) tähendab "sanktsioon" igasugust karistust või muud meetet, mis mõistetakse kuriteo eest või lisas 3 loetletud õigusnormide rikkumise eest.

II osa PÄDEVUS

Artikkel 2

1. Käesoleva konventsiooni rakendamiseks on lepinguosalise riigi pädevuses menetleda oma kriminaalõiguse järgi kuritegu, mille suhtes saab rakendada teise lepinguosalise riigi õigust.
2. Ainult käesoleva artikli lõikel 1 põhinevat pädevust võib lepinguosaline riik rakendada vaid vastavalt teise lepinguosalise riigi esitatud menetlustaotlusele.

Artikkel 3

Iga lepinguosaline riik, kes on oma seaduse alusel pädev menetlema kriminaalasja, võib käesoleva konventsiooni rakendamiseks loobuda menetlusest või selle peatada kahtlustatava suhtes, kellele on esitanud või esitab süüdistuse samas kuriteos teine lepinguosaline riik. Võttes arvesse artikli 21 lõiget 2, on menetlusest loobumise või menetluse peatamise otsus esialgne kuni lõppotsuse tegemiseni teises lepinguosalises riigis.

Artikkel 4

Taotluse saanud riik lõpetab ainult artikli 2 alusel toimuva menetluse, kui talle teadaolevatel andmetel taotleva riigi õigus karistada on vastavalt tema siseriiklikule õigusele ammendunud muul põhjusel kui aegumine, mille puhul kohaldatakse artikli 10 lõiget c, artikli 11 lõikeid f ja g, artikleid 22, 23 ja 26.

Artikkel 5

Käesoleva konventsiooni III osa sätteid ei piira taotluse saanud riigi pädevust kriminaalmenetluses siseriikliku õiguse alusel.

III osa MENETLUSE ÜLEVÕTMINE

1. peatükk Menetlustaotlus

Artikkel 6

1. Kui isikut kahtlustatakse lepinguosalise riigi seaduse järgi kuriteo toimepanemises, võib see riik taotleda, et teine lepinguosaline riik võtaks menetluse üle käesolevas konventsioonis määratletud juhtudel ja selle tingimuste kohaselt.

2. Kui lepinguosaline riik võib konventsiooni kohaselt taotleda, et teine lepinguosaline riik võtaks menetluse üle, arvestavad esimese riigi pädevad asutused selle võimalusega.

Artikkel 7

1. Taotluse saanud riik ei või menetlust üle võtta, kui kuritegu, millega seoses on taotlus esitatud, ei oleks tema territooriumil toime panduna kuritegu ja samadel asjaoludel ei saaks õigusrikkuja suhtes oma seaduse kohaselt sanktsioone rakendada.

2. Kui taotlevas riigis on kuriteo toime pannud avaliku elu tegelane või seda on tehtud avaliku elu tegelase, asutuse või objekti vastu, käsitab taotluse saanud riik seda kui kuritegu, mille on toime pannud tema riigi avaliku elu tegelane või mis on toime pandud tema riigi avaliku elu tegelase, asutuse või objekti vastu.

Artikkel 8

1. Lepinguosaline riik võib taotleda, et teine lepinguosaline riik võtaks menetluse üle ühel või mitmel juhul järgnevaist:

(a) kui kahtlustatav elab taotluse saanud riigis alaliselt;

(b) kui kahtlustatav on taotluse saanud riigi kodanik või see riik on tema päritoluriik;

(c) kui kahtlustatav kannab või peab kandma vabaduskaotuslikku karistust taotluse saanud riigis;

(d) kui taotluse saanud riigis on algatatud menetlus kahtlustatava suhtes selles samas või mõnes teises kuriteos;

(e) kui ta leiab, et menetluse ülevõtmine on tõe leidmise huvides õigustatud, eriti kui tähtsaimad tõendid asuvad taotluse saanud riigis;

(f) kui ta leiab, et karistuse mõistmise korral parandaks selle kandmine taotluse saanud riigis karistatud isiku väljavaateid sotsiaalsele rehabilitatsioonile;

(g) kui ta leiab, et kahtlustatava kohalolekut asja arutamisel ei ole võimalik taotlevas riigis tagada ja et tema kohalolek asja arutamisel tagatakse taotluse saanud riigis;

(h) kui ta leiab, et tal endal ei ole võimalik karistuse mõistmise korral seda täide viia isegi väljaandmist taotledes, ent taotluse saanud riigil on see võimalik.

2. Kui kahtlustatavale on lepinguosalisel riigis mõistetud lõplik karistus, võib see riik taotleda menetluse ülevõtmist ühe või mitme käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud asjaolu esinemisel, kui tal endal ei ole võimalik otsust täide viia isegi väljaandmist taotledes ja kui teine lepinguosaline riik ei tunnista välisriigi kohtu otsust põhimõtteliselt või keeldub seda täitmast.

Artikkel 9

1. Taotluse saanud riigi pädevad asutused kaaluvad eelmiste artiklite kohaselt esitatud menetlustaotlust. Nad otsustavad oma seaduse järgi, kuidas toimida.

2. Kui taotluse saanud riigi seadus näeb ette, et kuriteo eest määravad karistuse haldusorganid, informeerib nimetatud riik sellest võimalikult kiiresti taotlevat riiki, kui taotluse saanud riik pole teinud deklaratsiooni käesoleva artikli lõike 3 alusel.

3. Lepinguosaline riik võib allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel või hiljem näidata Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetavas deklaratsioonis tingimused, mille korral tema siseriiklik seadus lubab teatud kuritegude eest määrata karistuse haldusorganil. Selline deklaratsioon asendab selle artikli lõikes 2 nimetatud teadet.

Artikkel 10

Taotluse saanud riik ei rahulda taotlust, kui:

(a) taotlus ei vasta artikli 6 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 sätetele;

(b) menetluse algatamine on vastuolus artikli 35 sätetega;

(c) taotlemise ajal on kriminaalmenetluse aegumistähtaeg taotlevas riigis selle riigi seaduse järgi juba möödunud.

Artikkel 11

Peale artiklis 10 nimetatud juhtude ei või taotluse saanud riik taotluse vastuvõtmisest täielikult või osaliselt keelduda, välja arvatud vähemalt ühe asjaolu esinemisel järgnevaist:

(a) kui ta leiab, et taotluse alus artikli 8 järgi ei ole õigustatud;

(b) kui kahtlustatav ei ela taotluse saanud riigis alaliselt;

(c) kui kahtlustatav ei ole taotluse saanud riigi kodanik ega elanud kuriteo ajal alaliselt selle riigi territooriumil;

(d) kui ta leiab, et kuritegu, mille kohta taotlus on esitatud, on poliitiline või üksnes sõjaväeline või rahanduskuritegu;

- (e) kui tal on alust arvata, et menetlustaotluse motiiviks on rassilised, religioossed, rahvuslikud või poliitilised kaalutlused;
- (f) kui ta saab kuriteo suhtes kohaldada oma seadust ja taotluse saamise ajal on selle seaduse järgi menetlus aegumise tõttu välistatud; artikli 26 lõiget 2 nimetatud juhul ei rakendata;
- (g) kui ta pädevus põhineb üksnes artiklil 2 ja kui tema seaduse kohaselt on taotluse saamise ajal menetlus aegumise tõttu välistatud, arvestades ka aegumise pikendamist kuue kuu võrra vastavalt artiklis 23 sätestatud tingimustele;
- (h) kui kuritegu on toimunud väljaspool taotleva riigi territooriumi;
- (i) kui menetlus oleks vastuolus taotluse saanud riigi rahvusvaheliste kohustustega;
- (j) kui menetlus oleks vastuolus taotluse saanud riigi õigussüsteemi põhimõtetega;
- (k) kui taotlenud riik on rikkunud käesoleva konventsiooniga kehtestatud protseduureegleid.

Artikkel 12

1. Taotluse saanud riik loobub taotluse vastuvõtmisest, kui pärast vastuvõtmist selgub taotluse rahuldamata jätmise põhjus vastavalt konventsiooni artiklile 10.
2. Taotluse saanud riik võib taotluse vastuvõtmisest loobuda:
 - (a) kui selgub, et kahtlustatava kohalolekut asja arutamisel ei saa selles riigis tagada või mõnda karistust, mida võidakse mõista, ei ole võimalik selles riigis täide viia;
 - (b) kui mõni artiklis 11 nimetatud keeldumise põhjus ilmneb enne, kui asi on antud kohtusse;
 - (c) muudel juhtudel, kui sellega nõustub taotlev riik.

2. peatükk Üleandmise protseduur

Artikkel 13

1. Kõik käesolevas konventsioonis käsitletud taotlused esitatakse kirjalikult. Taotlused ja konventsiooni rakendamiseks vajalikud dokumendid saadab kas taotleva riigi justiitsministeeriumile; või vastastikuse erikokkuleppe alusel otse taotleva riigi asutused taotluse saava riigi asutustele; tagasi saadetakse dokumendid samas korras.
2. Edasilükkamatutel juhtudel võib taotluse esitada ja kirjavahetust pidada Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (INTERPOL) kaudu.
3. Iga lepinguosaline riik võib Euroopa Nõukogu peasekretärile sadetava deklaratsiooniga teatada oma kavatsusest rakendada enda suhtes teistsuguseid edastamise reegleid, kui on kehtestatud käesoleva artikli lõikes 1.

Artikkel 14

Kui lepinguosaline riik leiab, et teise lepinguosalise riigi antud infost ei piisa käesoleva konventsiooni kohaldamiseks, palub ta vajalikku lisainfot. Sellise info kättesaamiseks võib ta määrata tähtaja.

Artikkel 15

1. Menetlustaotlus saadetakse koos kriminaaltoimiku originaali või selle tõestatud koopia ja teiste vajalike dokumentidega. Kui kahtlustatava suhtes kohaldatakse peatüki 5 sätete kohaselt eelvangistust ja taotleval riigil ei ole võimalik dokumente üle anda taotlemise ajal, võib need saata hiljem.
2. Taotlev riik informeerib taotluse saanud riiki kirjalikult igast taotluse üleandmisele järgnenud menetlustoimingust või abinõust taotlenud riigis, kui need mõjutavad menetlust. Sellised teated saadetakse koos asjakohaste dokumentidega.

Artikkel 16

1. Taotluse saanud riik teatab taotlevale riigile menetlustaotluse kohta vastuvõetud otsusest viivitamata.
2. Taotluse saanud riik informeerib taotlenud riiki menetluse loovutamisesest või menetluse käigus tehtud otsusest. Kirjaliku otsuse tõestatud koopia saadetakse taotlevasse riiki.

Artikkel 17

Kui taotluse saanud riigi pädevus põhineb ainult artiklil 2, informeerib see riik kahtlustatavat menetlustaotlusest, et viimasel oleks võimalik esitada oma arvamus asja kohta enne, kui riik on teinud taotluse kohta oma otsuse.

Artikkel 18

1. Konventsiooni kohaldamisega seotud dokumentide tõlget ei nõuta tingimusel, et järgitakse käesoleva artikli lõiget 2.
2. Iga lepinguosaline riik võib allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga jätta endale õiguse nõuda, et nimetatud dokumentidele, välja arvatud artikli 16 lõikes 2 viidatud kirjaliku otsuse koopia, tuleb lisada tõlge. Teine lepinguosaline riik saadab tõlke kas taotluse saava riigi keeles või ühes Euroopa Nõukogu ametlikus keeles, nagu määrab taotluse saav riik. Selline määramine pole kohustuslik. Teised lepinguosalsed riigid võivad nõuda vastastikkust.
3. Käesolev artikkel ei mõjuta taotluste ja lisadokumentide tõlkeid reguleerivaid sätteid, mis sisalduvad kahe või enama lepinguosalise riigi vahel praegu kehtivates või sõlmitavates kokkulepetes või korraldustes.

Artikkel 19

Käesoleva konventsiooni rakendamise käigus edastatud dokumente ei ole vaja tõestada.

Artikkel 20

Lepinguosalsed riigid ei nõua üksteiselt konventsiooni rakendamise kulude hüvitamist.

3. peatükk Menetlustaotluse tagajärjed taotlevas riigis

Artikkel 21

1. Kui riik on esitanud menetlustaotluse, ei ole tal enam õigust esitada kahtlustatavale süüdistust kuriteos, mille suhtes on menetlust taotletud, ega täide viia kohtuotsust, mis on isikule selles riigis mõistetud sama kuriteo eest varem. Kuni taotluse saanud riigi otsuseni menetlustaotluse kohta säilitab taotlev riik õiguse astuda süüdistuse esitamiseks vajalikke samme, välja arvatud asja kohtusse arutamiseks või haldusorganitele otsuse tegemiseks andmine.
2. Taotlenud riik saab tagasi süüdistuse esitamise või otsuse täideviimise õiguse:
 - (a) kui taotluse saanud riik teatab, et vastavalt artiklile 10 ei rahulda ta taotlust;
 - (b) kui taotluse saanud riik teatab, et vastavalt artiklile 11 keeldub ta taotluse vastuvõtmisest;
 - (c) kui taotluse saanud riik teatab, et vastavalt artiklile 12 võtab ta taotluse vastuvõtmise nõusoleku tagasi;
 - (d) kui taotluse saanud riik teatab otsusest jätta menetlus alustamata või see lõpetada;
 - (e) kui ta võtab taotluse tagasi enne, kui taotluse saanud riik on talle teatanud taotluse rahuldamise otsusest.

Artikkel 22

Menetlustaotluse esitamise tulemusena käesoleva osa sätete järgi pikenevad protsessitähajad taotlevas riigis kuue kuu võrra.

4. peatükk Menetlustaotluse tagajärjed taotluse saanud riigis

Artikkel 23

Kui taotluse saanud riigi pädevus põhineb üksnes artiklil 2, pikenevad protsessitähajad selles riigis kuue kuu võrra.

Artikkel 24

1. Kui mõlemas riigis sõltub menetlus kaebuse esitamisest, on taotlevas riigis esitatud kaebus võrdselt seadusjärguline taotluse saanud riigis tehtuga.
2. Kui kaebust on vaja üksnes taotluse saanud riigis, võib see riik menetluse üle võtta isegi kaebuse puudumise korral, kui kaebust esitama õigustatud isik ei ole ühe kuu jooksul pärast pädevalt asutuselt vastuväidete esitamise õiguse kohta saadud teate vastuvõtmist vastuväiteid esitanud.

Artikkel 25

Taotluse saanud riik kohaldab kuriteo eest oma riigi seaduses kehtestatud sanktsioone, kui see seadus ei näe ette teisiti. Kui taotluse saanud riigi pädevus põhineb üksnes artiklil 2, ei või selles riigis mõistetud sanktsioon olla rangem taotleva riigi omast.

Artikkel 26

1. Taotlevas riigis tema seaduse ja eeskirjade kohaselt tehtud menetlustoiming kehtib taotluse saanud riigis samamoodi nagu siis, kui selle oleksid teinud taotluse saanud riigi asutused, eeldades, et see ei anna toimingule suuremat tõenduslikku kaalu, kui toimingul oli taotlevas riigis.
2. Taotlevas riigis tehtud kehtiv tähtaegu peatav toiming peatab tähtajad ka taotluse saanud riigis ja vastupidi.

5. peatükk Esialgsed meetmed taotluse saanud riigis

Artikkel 27

1. Kui taotlev riik teatab oma kavatsusest esitada menetlustaotlus ja kui taotluse saanud riigi pädevus põhineb üksnes artikli 2, võib taotluse saanud riik kahtlustatava taotluse alusel ja konventsiooni põhjal esialgu kinni pidada:
 - (a) kui taotluse saanud riigi seadus lubab eelvangistust kuriteo eest ja
 - (b) kui on alust arvata, et kahtlustatav hakkab ennast varjama või tõendeid peitma.
2. Esialgse kinnipidamise taotluses peab teatama, et on olemas vahistamiskäsk või muu sama mõjuga akt, mis on välja antud taotleva riigi seaduses ette nähtud korras; taotluses tuleb näidata, millise kuriteo suhtes menetlust taotletakse, millal ja kus see on toime pandud; ja esitada kahtlustatava võimalikult täpne kirjeldus. Taotlus peab sisaldama ka teo asjaolude lühikese kirjelduse.
3. Artiklis 13 nimetatud asutused saavad isiku esialgse kinnipidamise taotluse otse taotluse saanud riigi asjaomastele asutustele posti teel, telegrammiga või muul kirjalikku töendamist võimaldaval või taotluse saanud riigi poolt tunnustatud viisil. Taotlevat riiki informeeritakse taotluse tulemusest viivitamata.

Artikkel 28

Saanud menetlustaotluse koos artikli 15 lõikes 1 nimetatud dokumentidega, on taotluse saanud riigil õigus võtta kõiki selliseid esialgseid meetmeid, mida saaks võtta tema oma territooriumil toime pandud sama laadi kuriteo suhtes, kaasa arvatud kahtlustatava eelvangistus ja vara konfiskeerimine.

Artikkel 29

1. Artiklites 27 ja 28 nimetatud esialgsed meetmed peavad vastama käesoleva konventsiooni sätetele ja taotluse saanud riigi seadusele. Selle riigi seadused ja konventsioon määravad samuti kindlaks, millistel tingimustel need meetmed ära langevad.
2. Nimetatud meetmed langevad ära artikli 21 lõikes 2 nimetatud juhtudel.
3. Vahistatud isik tuleb kindlasti vabastada, kui ta on vahistatud artikli 27 kohaselt ja taotluse saanud riik ei saa menetlustaotlust vahi alla võtmisest 18 päeva jooksul.
4. Vahistatud isik tuleb kindlasti vabastada, kui ta on vahistatud vastavalt artiklile 27 ja taotluse saanud riik pole menetlustaotluse saamisest 15 päeva jooksul saanud dokumente, mis peavad olema taotlusele lisatud.
5. Mingil juhul ei tohi ainult artikli 27 alusel kinnipidamine ületada 40 päeva.

IV osa KRIMINAALMENETLUSTE PALJUSUS

Artikkel 30

1. Kui lepinguosaline riik saab enne menetluse alustamist või menetluse jooksul teada, et teises riigis juba menetletakse sama isiku sama kuritegu, mis ei ole poliitiline ega sõjaväeline, otsustab ta oma menetluse lõpetada, peatada või anda üle teisele riigile.
2. Kui see riik peab oma menetluse lõpetamist või peatamist ebasoovitavaks, teatab ta sellest teisele riigile õigeaegselt ja kindlasti enne kohtuotsuse tegemist.

Artikkel 31

1. Artikli 30 lõikes 2 käsitletud olukorras määravad asjaga seotud riigid pärast asjaolude hindamist võimaluse korral kindlaks, milline riik jätkab menetlust. Konsulteerimise ajaks lükkavad asjaosalised riigid kohtuotsuse tegemise edasi; nad ei ole kohustatud lükkama kohtuotsuse tegemist edasi üle 30 päeva, arvates artikli 30 lõikes 2 nimetatud teate saatmisest.
2. Lõikes 1 sätestatu ei ole kohustuslik:
 - (a) riigile, kes saadab artikli 30 lõikes 2 nimetatud teate, kui selles riigis on enne sellise teate saatmist alustatud kohtuistungit kohtualuse kohalolekul;

(b) teate saanud riigile, kui seal on enne teate saamist alustatud põhikohtuistungit kohtualuse kohalolekul.

Artikkel 32

Tõe selgitamise huvides ja kohaste sanktsioonide rakendamiseks teevad asjaga seotud riigid kindlaks, kas on otstarbekas, et keegi neist jätkaks menetlust üksi, ja püüavad otsustada, kes neist, kui:

(a) mitu kõigi nende riikide kriminaalõiguses määratletud materiaalselt eristatavat kuritegu on inkrimineeritud ühele või mitmele koos tegutsenud isikule;

(b) üks kõigi nende riikide kriminaalõiguses määratletud kuritegu on inkrimineeritav mitmele koos tegutsenud isikule.

Artikkel 33

Artikli 31 lõike 1 ja artikli 32 järgi tehtud otsused toovad asjaomastele riikidele kaasa kõik käesolevas konventsioonis ette nähtud menetluse üleandmise tagajärjed. Riik, kes lõpetab oma menetluse, peab selle üle andma teisele riigile.

Artikkel 34

Osa 3 peatükis 2 kirjeldatud üleandmise protseduuri kasutatakse niivõrd, kuivõrd need sätted on kooskõlas käesoleva osa sätetega.

V osa NE BIS IN IDEM

Artikkel 35

1. Isikut, kelle suhtes on tehtud lõplik ja täidetav kriminaalotsus, ei või sama teo eest teises lepinguosalisel riigis süüdistada, tema suhtes kohtuotsust teha ega täide viia:

(a) kui ta on õigeks mõistetud;

(b) kui mõistetud karistus:

(i) on täies ulatuses kantud või kantakse, või

(ii) selle suhtes on antud kas täies ulatuses või kandmata osas armuandmine või amnestia, või

(iii) ei ole täideviidav aegumistähtaja möödumise tõttu;

(c) kui kohus on isiku süüdi mõistnud karistust määramata.

2. Kui lepinguosaline riik pole ise menetlust taotlenud, ei ole ta kohustatud tunnistama printsiipi ne bis in idem, kui kohtuotsuse põhjendanud tegu oli suunatud selle riigi avaliku elu tegelase, asutuse või objekti vastu, või kui isik, kelle kohta on kohtuotsus tehtud, oli selles riigis ise avaliku elu tegelane.

3. Lisaks ei ole lepinguosaline riik, kus tegu toime pandi või selle riigi seaduse järgi loetakse toimepanduks, kohustatud tunnistama printsiipi ne bis in idem juhul, kui ta ei ole ise menetlust taotlenud.

Artikkel 36

Kui algatatakse uus menetlus isiku suhtes, kes on teises lepinguosalisel riigis sama teo eest süüdi mõistetud, siis arvestatakse mõistetavast karistusest maha kogu täideviidud kohtuotsuse alusel ära kantud vabadusekaotusliku karistuse aeg.

Artikkel 37

Käesolev osa ei takista ne bis in idem'i siseriiklikult laiemat rakendamist välisriikide kriminaalotsustele.

VI osa LÖPPSÄTTED

Artikkel 38

1. Käesolev konventsioon on avatud allakirjutamiseks Euroopa Nõukogu liikmesriikidele. See kuulub ratifitseerimisele või vastuvõtmisele. Ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendid deponeeritakse Euroopa Nõukogu peasekretäri juures.

2. Käesolev konventsioon jõustub kolme kuu möödumisel kolmanda ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

3. Allakirjutanud riigi suhtes, kes ratifitseerib või võtab konventsiooni vastu hiljem, jõustub käesolev konventsioon kolme kuu möödumisel ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 39

1. Pärast käesoleva konventsiooni jõustumist võib Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee kutsuda mitteliikmesriike konventsiooniga ühinema eeldusel, et sellist kutset sisaldav resolutsioon saab konventsiooni ratifitseerinud liikmete ühehäälese nõusoleku.
2. Ühinemine toimub Euroopa Nõukogu peasekretäri juures ühinemisdokumendi deponeerimisega, mis jõustub kolme kuu möödumisel selle deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 40

1. Iga riik võib konventsioonile allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel määratleda territooriumi või territooriumid, mille suhtes käesolev konventsioon kehtib.
2. Iga riik võib ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel või pärast seda Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga laiendada käesolevat konventsiooni deklaratsioonis nimetatud territooriumile või territooriumidele, mille rahvusvaheliste suhete eest ta vastutab või mille nimel ta on volitatud kohustusi võtma.
3. Vastavalt eelmisele lõikele tehtud deklaratsioonist võib loobuda selles nimetatud mis tahes territooriumi suhtes käesoleva konventsiooni artiklis 45 näidatud viisil.

Artikkel 41

1. Iga lepinguosaline riik võib allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel deklareerida, et kasutab ühte või mitut konventsiooni lisas 1 ette nähtud reservatsiooni või teeb konventsiooni lisas 2 sätestatud deklaratsiooni.
2. Iga lepinguosaline riik võib vastavalt eelmisele lõikele tehtud reservatsioonist või deklaratsioonist täielikult või osaliselt loobuda Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega, mis jõustub selle vastuvõtmise päeval.
3. Lepinguosaline, kes on teinud reservatsiooni käesoleva konventsiooni mingi sätte kohta, ei saa teiselt lepinguosaliselt nõuda selle sätte rakendamist; kuid kui reservatsioon on osaline või tingimuslik, võib ta nõuda sätte rakendamist samas ulatuses, kui ta seda ise tunnustab.

Artikkel 42

1. Iga lepinguosaline riik võib igal ajal Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga teatada konventsiooni lissasse 3 liidetavatest õigusnormidest.
2. Kui lissas 3 nimetatud siseriiklike normide muudatused põhjustavad lisa ebatäpsuse, teatatakse sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile.
3. Eelmisi lõikeid rakendades lissas 3 tehtud muudatus jõustub lepinguosaliste riikide suhtes ühe kuu möödumisel Euroopa Nõukogu peasekretärile teatamisest.

Artikkel 43

1. Käesolev konventsioon ei mõjuta väljaandmislepingutest ja rahvusvahelistest mitmepoolsetest eriprobleeme käsitlevatest konventsioonidest tulenevaid õigusi, kohustusi ega ka teistes lepinguosaliste riikide vahelistes konventsioonides sisalduvaid sätteid, mis on seotud käesoleva konventsiooniga reguleeritavate probleemidega.
2. Lepinguosalisel riigid ei või omavahel sõlmida kahe- ega mitmepoolseid kokkuleppeid käesolevas konventsioonis käsitletud küsimustes, välja arvatud konventsiooni sätete täiendamiseks või selle põhimõtete rakendamise soodustamiseks.
3. Kui kaks või enam lepinguosalist riiki on juba neis küsimustes omavahelised suhted ühtse õiguse alusel reguleerinud või loonud oma spetsiaalse süsteemi või teevad seda tulevikus, on neil õigus reguleerida oma suhteid sellele vastavalt, olenemata käesoleva konventsiooni tingimustest.
4. Lepinguosalisel riigid, kes lõpetavad käesoleva konventsiooni rakendamise omavahelistes suhetes vastavalt eelmise lõike sätetele, teatavad sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Artikkel 44

Euroopa Nõukogu Kriminaalasjade Komitee jälgib käesoleva konventsiooni täitmist ja teeb kõik vajaliku kergendamaks selle rakendamisel tekkida võivate probleemide sõbralikku lahendamist.

Artikkel 45

1. Käesolev konventsioon kehtib tähtajatult.

2. Iga lepinguosaline riik võib käesoleva konventsiooni enda suhtes denonsseerida Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega.

3. Denonsseerimine jõustub kuue kuu möödumisel teate peasekretärile saabumise kuupäevast.

Artikkel 46

Euroopa Nõukogu peasekretär teatab Euroopa Nõukogu liikmesriikidele ja kõigile käesoleva konventsiooniga ühinenud riikidele:

- (a) igast allakirjutamisest;
- (b) igast ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisest;
- (c) igast konventsiooni jõustumise kuupäevast vastavalt artiklile 38;
- (d) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 9 lõikele 3;
- (e) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 13 lõikele 3;
- (f) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 18 lõikele 2;
- (g) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 40 lõigetele 2 ja 3;
- (h) igast reservatsioonist või deklaratsioonist, mis on tehtud vastavalt artikli 41 lõikele 1;
- (i) igast reservatsiooni või deklaratsiooni tagasivõtmisest vastavalt artikli 41 lõike 2 sätetele;
- (j) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 42 lõikele 1, ja teatest, mis on saadud vastavalt lõikele 2;
- (k) igast teatest, mis on saadud vastavalt artikli 43 lõike 4 sätetele;
- (l) igast teatest, mis on saadud vastavalt artikli 45 sätetele, ja denonsseerimise jõustumise kuupäeva.

Artikkel 47

Käesolevat konventsiooni ning selles ette nähtud teateid ja deklaratsioone võib rakendada ainult kuritegude suhtes, mis on toimunud pärast konventsiooni jõustumist asjasse puutuva riigi jaoks.

Ülaltoodu kinnituseks on allakirjutanud, olles selleks täielikult volitatud, kirjutanud alla käesolevale konventsioonile.

Koostatud 15. mail 1972 Strasbourg'is inglise ja prantsuse keeles. Tekstid on võrdselt autentset, ühes eksemplaris ja deponeeritakse Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopiad kõigile allakirjutanud ja ühinevate riikide valitsustele.

Lisad

Lisa 1

Iga lepinguosaline riik võib deklareerida, et ta jätab endale õiguse:

- (a) keelduda menetlustaotlusest, kui ta leiab, et kuritegu on ainult religioosset laadi;
- (b) keelduda menetlustaotlusest teo suhtes, mille eest tema seaduse järgi võib karistada üksnes haldusorgan;
- (c) jätta artikkel 22 vastu võtmata;
- (d) jätta artikkel 23 vastu võtmata;
- (e) jätta põhiseadusest tulenevatel põhjustel artikli 25 teises lauses sätestatu vastu võtmata;
- (f) jätta vastu võtmata artikli 26 lõige 2, kui ta on pädev oma seaduse kohaselt;
- (g) jätta rakendamata artiklid 30 ja 31 teo suhtes, mille eest võib nimetatud riigi seaduse või teise asjaosalise riigi seaduse alusel karistada ainult haldusorgan;
- (h) jätta osa 5 vastu võtmata.

Lisa 2

Iga lepinguosaline riik võib deklareerida, et põhiseadusest tulenevatel põhjustel võib ta esitada või saada menetlustaotlusi ainult siseriiklikus seaduses ettenähtud tingimustel.

Iga lepinguosaline riik võib deklaratsioonis defineerida mõiste "kodanik" käesoleva konventsiooni tähenduses.

Lisa 3

Kuritegude loetelu, mida ei käsitle kriminaalõigus

Järgmised kuriteod võrdsustatakse kriminaalõiguse rikkumisega:

- Prantsusmaal: iga ebaseaduslik käitumine, mille eest on ette nähtud sanktsioonid contravention de grande voirie's.

- Saksa Liitvabariigis: iga ebaseaduslik tegu, mida menetletakse eeskirjade rikkumise akti kohaselt (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten 24. maist 1968 BGB 1968, I, 481).
- Itaalias: iga ebaseaduslik tegu, mille suhtes saab rakendada 3. märtsi 1967. a. akti nr. 317.